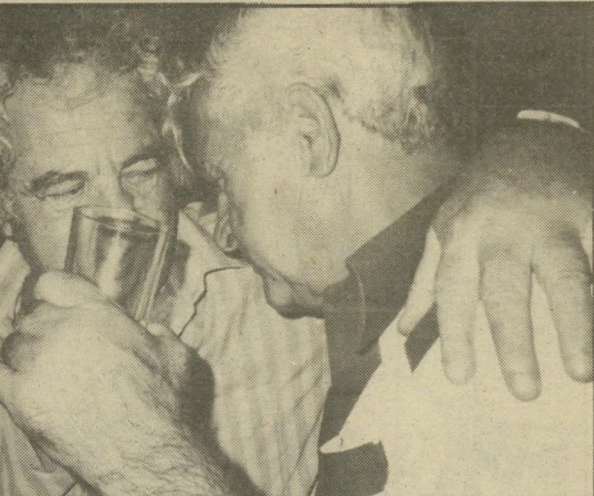

שמואליק קראוס

יהיה חתן של מסיבת חברים לרגל הופעת תקליטו החדש (למעלה, עם דויד טרטקובר). בין הבולטים במסיבה היה עמוס קינן, שהתחבק (למטה) עם שכנו לשולחן, שלמה ברנשטיין, המתפאר בעברו הפלילי. אמר קינן על ברנשטיין: „אם אני אינטלקטואל קרימינלי, הוא קרימינל אינטלקטואלי“. באווירה של אחווה, התנשק יבני עם יגאל תומרקין.

לביא, שהתפריש במיסעדתו הוא מיוזח-אירופי וצרפתי, לא התעניין רכש מוצרים במיוחד עברה ואף הכין את הארוחה בעצמו. לאחר מכן שלח במונית את הארז כל שביל למלון שלה.

■ מלכת-היפוי של ישראל, שירלי בך-מרדכי, עזבה את הארץ לפני חודש לטובת עיר האורות והאופנה, בעידודו של קלוד חראדא, בעל סוכנות-הדוגמניות הבינלאומית ויארפי. אך רק לפני שבוע היא עשתה את פריצת-הדרך הראשונה. היא הצטלמה עבור חברת-האופנה די-יקורתית שארל נורדן. לכתבת אופנה העתידה להתפרסם כעוד שבועיים באל הצרפתי.

■ לאור המצב הגרוע, השורר במיסעדות-היוקרה של ירושלים בעיקבות האינתיפאדה, החליטה המיסעדרנית הוותיקה קפני ארי חנה לעזוב את ירושלים ולחפש בתל-אביב מיסעדה ויוקרתית, שאותה היא תנהל כשותפות עם חברתה אנט סלאטר-שרון.

■ במסיבה לרגל הוצאת ספר-הישיבה שלו, נראה העיתונאי ומחבר-הספר ידידי מנורכי כשהוא עומד לצידה של אנט פלאטר-שרון. צלם שעמד בסמוך ביקש לצלמם יחדיו. אחרי הצילום אמר מנורכי לפלאטר-שרון: „יש לנו משהו משותף — את ביטלת ילד ואני ביטלתי ספר“.

■ מיכל מורן, שעברה כי עיתונאית בידועת אחרונות, ולי אחר מכן קיבלה תפקיד עיתונאי בכיר בירחון האמריקאי פנט האון, החליטה לקחת פסק-זמן מעבודתה ונסעה בחברת בן זוגה-לחיים לווינה, כדי ללמוד גרמנית.

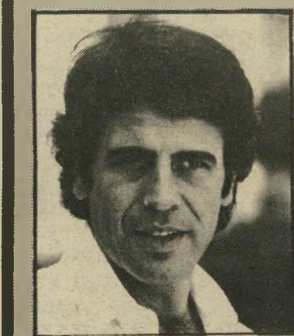
■ לפני שבועיים ריווח מדרן זה על מצבת-האופנה הבינלאומית ריקי בך-ארי, העוברת כפאריס, ושאינה מצליחה למצוא צוא לעצמה בית-אופנה מקומי שישתמש בכישוריה. כמה ימים לאחר הופעת הידיעה היא חתמה לשימחתה הרבה על חוזה-עבודה עם מיפעל-הטקסטיל דלחא, המפנה את עיקר תוצרתו לייצוא. כך ארי תחלק את זמנה בין ישראל ופאריס, שם היא מהווה חלק מהצוות המוביל של פרודוסטיל, העוסק בתחזיות אופנה.

לפני שבועיים ריווח מדרן זה על מצבת-האופנה הבינלאומית ריקי בך-ארי, העוברת כפאריס, ושאינה מצליחה למצוא צוא לעצמה בית-אופנה מקומי שישתמש בכישוריה. כמה ימים לאחר הופעת הידיעה היא חתמה לשימחתה הרבה על חוזה-עבודה עם מיפעל-הטקסטיל דלחא, המפנה את עיקר תוצרתו לייצוא. כך ארי תחלק את זמנה בין ישראל ופאריס, שם היא מהווה חלק מהצוות המוביל של פרודוסטיל, העוסק בתחזיות אופנה.

הומינו את המרת יפה ירקוני, שהופיעה במועדון במשך שנים רבות. אך זו הודיעה להם שבגלל הסיכסוך הישן שלה עם רדוד לוי, בעל המועדון, היא לא תגיע לפתיחה.

מועדון המערה ביפו עובר לידים נוספות. את המקום לקחו חיים לוי, מיליונר ישראלי המתגורר בניו-יורק, שעשה את הונו בעסקי-טכסטיל, ומשה רן, תקליטן ישראלי המתגורר אף הוא בניו-יורק. השניים מתכננים שנייה רבים במקום ולפי תיחה הגרולה, כעוד חודש, הם

דפנה ברק, זודר אוהליאב ונעמי רון

אהרון איפלה במקום הרביעי

מדוע לא מזכירים אותו?

השחקן הישראלי אהרון איפלה, המתגורר והעובד מזה שנים רבות בהוליווד, הגיע לביקור מישפחתי לארץ לכבוד ראש-השנה, ושם לראות את עצמו על המיקרו, בתפקיד הנסיך עלי חאן, בסרט על חייה של אלילת הקולנוע ריטה הייוורת. איפלה שמח על ההזדמנות, מכיוון שבכל ביקוריו הרבים בארץ אף פעם אחת לא יצא לו לראות את עצמו בטלוויזיה — באפיזדה של הסדרה ספינת האהבה, למשל, או בתפקיד קטן של קצין תורכי באפיזודה של שושלת, שהוקרנה בארץ לפני חודש. אבל היה משהו שהרגיזו מאוד את השחקן: כאשר ראה את תוכניות-השידורים בעיתונות, גילה שפסחו עליו, משום-מה. לעומת זאת, מסרה הטלוויזיה לפירסום כמה שמות אלמוניים למדי, המשתתפים בעונה, כמו מייקל לרנר, ג'ון קונסידין ואלכסנדרו ריי. איפלה נכלל במילה „ואחרים“.

זה די מוזר, בהתחשב בעובדה שבארץ, בכל אופן, מוכר איפלה יותר משלושת השחקנים הנ"ל. „מה זה“, הוא שאל השבוע, „מין חרם עליי? הרי אני מופיע עם באחד התפקידים הראשיים. אני לא תופס את זה. הם לא ידעו בטלוויזיה שזה אני! שטויות, הם ידעו! שמי מופיע הרביעי ברשימה!“

„זו לא הפעם הראשונה שדבר כזה קורה לי כאן. לבנק אני לא אביא תיזכורת בעיתון ישראלי, ותפקידים אני לא אקבל! אם אזכור כאן, אבל מעניין אותי מדוע זה קורה. זה איכפת לי! זאת המדינה שלי! כמה שחקנים ישראליים מופיעים בקביעות בסרטים בהוליווד?“

תתף בכל התפילות, ואת מרבית מילותיהן ידע בעל-פה.

■ ואילו הזמרים אריק סיני ושמואליק קראוס בילו את יום-הכיפורים במועדון הים התיכון שבאכזיב, בחברתם של עוד מאות ישראלים, שהעדיפו להעייר את ימי הצום באווירה אחרת.

■ הזמרת האמריקאית ג'ואן ארמטריירינג, המופיעה בארץ, התאכסנה באחד מבתי-המלון לון היוקרתיים בתל-אביב. אך המזון שהוגש לה לא היה לטעם מה ירדיים קישרו אותה עם ה-מיסעדר הוותיק אריק לביא, הבעלים של קפה דן, והיא ביקשה ממנו שיכין לה ארוחה שימחנית.

שני הדורים נקראים על-שם חיים בך-דוד, שנפל במלחמת השחרור. כראמון אמר שאם יבוא, יביא לזוג הצעיר במתנה קונדומים מכיוון שלא טוב לה ביא ילדים לעולם מייד בהתחלה. אבל הוא לא בא.

■ עדה הוז, אגב, מסיימת נימים אלה את כתיבת האוטרך ביוגרפיה של אימלדה מר-קום, אשת השליט הפיליפיני הגולה. תוך כדי העבודה המשותפת והמושכת הפכו השתיים ידידות קרובות, לדברי הוז. אימלדה, לדבריה, היא הרבה יותר סימפאטית מאשר הרמות שתוארה בהעיתונות העולמית. ובאשר לאוסף-העלילים המפורסם שלה — הוז: „זה לא נכון שהיא אהבה נעלית באופן מיוחד. האמת היא שהיא עודדה את התעשייה באר-“

מישפחה ליפקה, שעימם נימנים משה ליפקה, לש-עבר מנכ"ל מרקעי ישראל, הפרופסור-הכלכלן אבנר קלעי, הפסיכולוג האירגוני ד"ר אוריאל אוסטר והת-מיסעדרן צחי ליפקה, נוהגת לבלות זה שנים את ערב ראש-השנה בארוחה הגיגית בבית-מלון גדול, כשיותר מ-40 איש מסובים סביב ה-שולחן.

כל השנים הם בילו תמיד באחד מבתי-המלון הגדולים בתל-אביב, ואילו השנה הם החליטו לגנון את המסורת, וחודשיים לפני החג הזמינו מקום במלון מיגדל דניאל בהרצליה. הביולו הפך לאכזבה גדולה: הארוחה היתה אמורה להתחיל ב-7, אבל בשעה 10 קיבלו רק את המנה הראשונה ואת המרק. המקום היה מלא עד אפס-מקום, והמלצרים היו חסרי-אונים, מכיוון שהמטבח כמעט ולא הוציא את המנות. למרות כל זאת התבקשו בני-המשפחה, בתום הערב, לשלם את המחיר המלא. ליפקה המיסעדרן הודיע שהם מוכנים לשלם רק עבור מה שהם קיבלו. אנשי-המלון לא הסכימו להצעה. החל ויכוח, ולבסוף הוחלט להעביר את העניין לטיפול ההנהלה. בארוחה התגייסה נכחו גם כמה עורכי-דין, שאינם קשורים במשפחת ליפקה, עם מישפחותיהם. גם אליהם הגיעו המנות באיחור גדול, והם אמרו שהם מתכוונים להגיש תביעה מישפטית נגד המלון.

את הצד השני של המטבח גילה המנהל התיפעולי של מיגדל דניאל, גידעון אפרתי: כערב ראש-השנה קרתה אצלנו תקלה. הגיעו אורחים רבים, הרבה מעל למצופה ולמוזמן. כשעה לפני תחילת הארוחה היו בידינו 200 הזמנות בלבד, והמלון היה ערוך להגיש 350 ארוחות באותו ערב, לא יותר.

אבל לארוחה הגיעו הרבה יותר. הייתי שמח אילו, בימים רגילים, היו מגיעים כל-כך הרבה אנשים. הגיעו אורחים רבים של אורחי-המלון, ללא הזמנות. אנשים נכנסו ותפסו מקומות ליד שולחנות, למרות התוויות של „שמור“ שהיו עליהם, ללא התחשבות במחאותיו של רבי-המלצרים, שאמר להם שה-שולחנות תפוסים. לא רצינו לאכזב אורחים בערב-החג, וניסינו לעשות כמיטב יכולתנו. הם ניצלו לרעה את הפתיחות שלנו ואת רצוננו הטוב.

מישפחת ליפקה לא חוייבה כלל עבור הארוחה, וזה היה פנימי נאות, לדעתי, על העיכוב שנגרם במהלך הארוחה. אני מקווה שהמישפחה תשוב להתארח אצלנו. אין לי מושג מדוע הם טוענים שדרשנו מהם כסף. אולי נדמה להם שאילו סיפרו את האמת, סיפורם היה מאבד עניין. לא היתה שום אפשרות לדרוש מהם כסף באותו ערב, מכיוון שאחנו איננו גובים כסף כערב ראש-השנה.

ארוחה במלון

מישפחה ליפקה התנפחה

ענת סירגוסקי העולם הזה

מישפחת ליפקה, שעימם נימנים משה ליפקה, לש-עבר מנכ"ל מרקעי ישראל, הפרופסור-הכלכלן אבנר קלעי, הפסיכולוג האירגוני ד"ר אוריאל אוסטר והת-מיסעדרן צחי ליפקה, נוהגת לבלות זה שנים את ערב ראש-השנה בארוחה הגיגית בבית-מלון גדול, כשיותר מ-40 איש מסובים סביב ה-שולחן.

כל השנים הם בילו תמיד באחד מבתי-המלון הגדולים בתל-אביב, ואילו השנה הם החליטו לגנון את המסורת, וחודשיים לפני החג הזמינו מקום במלון מיגדל דניאל בהרצליה. הביולו הפך לאכזבה גדולה: הארוחה היתה אמורה להתחיל ב-7, אבל בשעה 10 קיבלו רק את המנה הראשונה ואת המרק. המקום היה מלא עד אפס-מקום, והמלצרים היו חסרי-אונים, מכיוון שהמטבח כמעט ולא הוציא את המנות. למרות כל זאת התבקשו בני-המשפחה, בתום הערב, לשלם את המחיר המלא. ליפקה המיסעדרן הודיע שהם מוכנים לשלם רק עבור מה שהם קיבלו. אנשי-המלון לא הסכימו להצעה. החל ויכוח, ולבסוף הוחלט להעביר את העניין לטיפול ההנהלה. בארוחה התגייסה נכחו גם כמה עורכי-דין, שאינם קשורים במשפחת ליפקה, עם מישפחותיהם. גם אליהם הגיעו המנות באיחור גדול, והם אמרו שהם מתכוונים להגיש תביעה מישפטית נגד המלון.

את הצד השני של המטבח גילה המנהל התיפעולי של מיגדל דניאל, גידעון אפרתי: כערב ראש-השנה קרתה אצלנו תקלה. הגיעו אורחים רבים, הרבה מעל למצופה ולמוזמן. כשעה לפני תחילת הארוחה היו בידינו 200 הזמנות בלבד, והמלון היה ערוך להגיש 350 ארוחות באותו ערב, לא יותר.

אבל לארוחה הגיעו הרבה יותר. הייתי שמח אילו, בימים רגילים, היו מגיעים כל-כך הרבה אנשים. הגיעו אורחים רבים של אורחי-המלון, ללא הזמנות. אנשים נכנסו ותפסו מקומות ליד שולחנות, למרות התוויות של „שמור“ שהיו עליהם, ללא התחשבות במחאותיו של רבי-המלצרים, שאמר להם שה-שולחנות תפוסים. לא רצינו לאכזב אורחים בערב-החג, וניסינו לעשות כמיטב יכולתנו. הם ניצלו לרעה את הפתיחות שלנו ואת רצוננו הטוב.

מישפחת ליפקה לא חוייבה כלל עבור הארוחה, וזה היה פנימי נאות, לדעתי, על העיכוב שנגרם במהלך הארוחה. אני מקווה שהמישפחה תשוב להתארח אצלנו. אין לי מושג מדוע הם טוענים שדרשנו מהם כסף. אולי נדמה להם שאילו סיפרו את האמת, סיפורם היה מאבד עניין. לא היתה שום אפשרות לדרוש מהם כסף באותו ערב, מכיוון שאחנו איננו גובים כסף כערב ראש-השנה.

תתף בכל התפילות, ואת מרבית מילותיהן ידע בעל-פה.

■ ואילו הזמרים אריק סיני ושמואליק קראוס בילו את יום-הכיפורים במועדון הים התיכון שבאכזיב, בחברתם של עוד מאות ישראלים, שהעדיפו להעייר את ימי הצום באווירה אחרת.

■ הזמרת האמריקאית ג'ואן ארמטריירינג, המופיעה בארץ, התאכסנה באחד מבתי-המלון לון היוקרתיים בתל-אביב. אך המזון שהוגש לה לא היה לטעם מה ירדיים קישרו אותה עם ה-מיסעדר הוותיק אריק לביא, הבעלים של קפה דן, והיא ביקשה ממנו שיכין לה ארוחה שימחנית.

זה, ביקרה הרבה כירידיים, ושם היו נתונים לה, מדי פעם, נעללים. לא היה נעים לה לרוב למתנה, והיא איפסנה אותן בארמון. למעשה, יש לה כפרדגל גדולה במיוחד, בסביבות מיספר 40 ומרבית הנעליות שהיא קיבלה היו קטנות למדי.

■ סוף-שבוע קשה עבר על השחקנית-הדוגמנית קרוליין לנאנספורד. אביה, בארי לא-נגפורד, כימאי-סרטים בטל-וויזיה הישראלית, לקח בשבט-פגיון מוחי, אחרי תאונת דרכים, שגרם לשיטוקו במחצית הגוף. כעת מתחלקים בני המישפחה בשהייה לדי מיתנו ובהגשת העזרה הנחוצה לו בבית-החולים.